

EEN
MONSTER
OM MIJ
HEEN

Een monster om mij heen

Copyright © 2012 Kirstin Rozema

Auteur: Kirstin Rozema

Uitgeverij Boekenbent

Vormgeving: Lint. grafisch ontwerp

Mens en maatschappij algemeen

ISBN 978-94-6203-108-1

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Kirstin Rozema

Een monster om mij heen

De geboorte van een verwerking

Een boek komt niet zomaar tot stand. Daar gaat een heel proces aan vooraf. Eerst ontstaat er een idee, vervolgens bedenk je een verhaallijn, een plot en ga maar door.

In het geval van dit boekje is er een ander proces dan misschien verwacht aan de verhalen vooraf gegaan, want alle auteurs die aan dit boek hebben meegewerkt, jong en oud, hebben iets gemeen: ze zijn of worden gepest. De verhalen zijn van hun hand, dus geen verzonnen verhaal, maar hun eigen realiteit.

Waarom is dit boek “geboren”?

Onvoorstelbaar veel grote en kleine mensen worden en werden ernstig gepest. In de meeste gevallen komen hun pesters er veel te makkelijk mee weg.

In eerste instantie ben jij, of misschien je ouders/verzorgers, al lang blij dat het afgelopen is. Maar na een tijdje begint het toch te knagen. Je denkt misschien: “Ik had ze nog zoveel willen zeggen, die pesters. Over hoe ik me voelde, toen en nu.

Wat het met me gedaan heeft. Tot wie het me gemaakt heeft.”

Maar een confrontatie is niet altijd makkelijk.

Al helemaal niet verstandig ook, in de meeste gevallen.

Want hoe vaak je zo'n gesprek ook al gevoerd hebt in je hoofd: je weet nooit hoe degene die voor je staat zal reageren. En hoe jouw reactie daar dus op zal zijn.

De oplossing was eigenlijk simpel: schrijf een brief!

Al verstuur je hem nooit: het lucht op!

Dat was dan ook de "opdracht" die ik destijds op mijn internetsite plaatste: schrijf een brief aan degene(n) die jou gepest heeft/hebben en vertel eens wat het met je gedaan heeft.

Het resultaat kunt u lezen in dit boekje.

Er kwam een stortvloed aan brieven, verhalen en gedichten binnen.

Sommigen schrijvers ondertekenden hun inzending met hun naam.

Anderen bleven liever anoniem.

Iedereen die heeft meegewerkt is in mijn ogen een grote kanjer, een dappere held. Zij hebben toch maar mooi dát op papier gezet wat ze al zo lang bezighield.

Het spreekwoord is dan wel "Spreken is zilver, zwijgen is goud", doch in dit geval is het precies andersom.

Er werd "gesproken" en de teksten zijn goud waard.

**Een boekje vol hartverscheurende juweeltjes
met een vlijmscherp randje!**

Ik wil iedereen hartelijk bedankt voor jullie geweldige bijdragen!

Kirstin Rozema-Engeman

Auteur en samensteller

Nooit meer naar school

Heb ik wel de juiste schoenen aan?
Of het goede merk in mijn kleren staan?
Is het stom wat ik vandaag heb aangedaan?
Mama, help, ik heb geen idee
Ik voel tranen als ik word gepest
Ik wil niemand pijn doen en ik doe mijn best
Maar ik ben nou eenmaal anders dan de rest
Mama, help, wat moet ik daar nou mee?

Refrein:

Oh, mama, ze pesten me zo
Iedereen plaagt me
En zo wil ik geen
Dag meer naar school terug

Soms dan droom ik dat de schoolbel gaat
En dat heel de klas op mij te wachten staat
Dat er iemand naar me luistert als ik praat
En met spelen dan doe ik lekker mee

Refrein:

Want oh, mama, ze pesten me zo
Iedereen plaagt me
En zo wil ik geen
Dag meer naar school terug

Jij vindt me toch wel lief?
Ik twijfel echt aan alles
Toe, zeg me alsjeblieft
Dat dat nog het geval is
Jij die mij het beste kent
Weet dat ik onzeker ben

Refrein:

Oh, mama, ze pesten me zo
Iedereen plaagt me
En zo wil ik geen
Dag meer naar school
Nooit meer naar school
Nooit meer naar school terug

Dit prachtige lied komt van de Kinderen voor Kinderen cd
nummer 29 - Buitenspelen

Met mijn grote dank aan tekstschrijver Han Koreneef voor zijn
toestemming om deze gevoelige tekst te mogen plaatsen.

Dit lied zegt alles: de wanhoop, de vertwijfeling en de angst.

Han: chapeau voor de wijze waarop jij het verwoord hebt!

Monsters...

Monsters om me heen
Beheersen mijn leven
Ze weten me te vinden
Waar ik ook mag zijn

Monsters om me heen
Laten me niet met rust
Zijn er dag en nacht
In vele vormen en gedaanten

Monsters om me heen
Vanuit het verleden
Komen altijd ongelegen
Maar kijk er niet meer van op

Monsters om me heen
Heb geleerd ze te beheersen
Door ze te confronteren
Open hun ogen met mijn woorden

Marieke

Help!

Ik ben een meisje van 13 jaar.

Ik word gepest: ze zeggen dat ik lelijk en dik ben. Ja, dat ben ik!

Wat kan ik er aan doen?

Hoe kan ik ze overtuigen en wanneer houden ze op?

Ze zijn de tweede dag in de eerste klas begonnen.

Nu zit ik in de tweede klas.

Het is vooral dom wanneer ik vraag: zullen we naast elkaar gaan zitten?

Zegt er iemand: ja dat is goed!

Ik blij dat er iemand naast me wil gaan zitten maar dan gaan ze snel naast iemand anders zitten: dat is echt niet leuk!

Vooraf met gym: we moeten vaak dingen samen doen; dat haat ik!

Niemand wil iets met mij samen doen. Maar ik kan ook best van alles.

Ze denken, omdat ik dik ben, dat ik van alles niet kan, dat is zo niet leuk.

Dan zeggen ze dat ik me niet zo moet aanstellen.

Tja, wat kan ik er aan doen?

De mentor heeft gezegd: "Als iemand gepest wordt doe ik er iets aan!"

Nou, ik heb het gezien zeg. Hij heeft er één keer wat van gezegd en ik heb er niks van gemerkt. Ze zijn juist meer gaan doen.

En dan zegt hij ook nog: "Ik ben anti-pesten!"

Echt dom!

Lizet